

VÝSTAVY

1984 – Klatovy
1985 – Brno
1986 – 1990 – 6x Vimperk
1991 – Praha, Soběslav, Kvilda
1992 – Praha, Kvilda
1993 – Netolice
1994 – Lenora
1996 – Písek, Vimperk, Prachatice – Euroforest 96
1997 – Vimperk, Praha, Křivoklát
1998 – Aš, Kvilda
1999 – Bechyně, Kvilda
2000 – 2001 – Kvilda
2003 – Čkyně
2006 – Javorník
2009 – Praha
2010 – Třeboň, Javorník
2011 – 2012 – Horská Kvilda
2013 – Srní

Zahraničí:

1983 – Itálie
1984 – 1987 – účast na mysliveckých výstavách
v Německu, Rusku, Jugoslávii
1986 – celosvětová výstava myslivosti v Norimberku
1987 – Frankfurt nad Mohanem
1989 – samostatná výstava v Mexiku
(Mexiko-City a Micoacán)
1990 – Selb, Německo

BLANKA MÁNKOVÁ MALÍŘKA ŠUMAVY, LIPENSKA a loveckých motivů

30. 7. – 20. 9. 2020
pondělí – sobota, 10:00 – 16:00 hod
Náměstí 5, Frymburk
budova muzea

Narodila se 16. 11. 1951 v Praze, kde prožila mládí. Po maturitě nastoupila na fakultu architektury ČVUT, tam malovala v ateliéru prof. Jaroslava Kandla. Osud ji však táhl do jižních Čech, kde každoročně několikrát s kamarády splouvali Vltavu na kanoích. A jeden její kamarád, později manžel, se ucházel o místo hajného v tomto kraji a nakonec dostal umístění na Svatý Tomáš. Blanka opustila školu, rodiče a velkoměsto, aby od r. 1972 žila se svým mužem a prvním synem, v bohem zapomenutém kraji, kde ani lišky nedávaly dobrou noc, zato pohraniční střížili státní hranici a prostor pod Vítovým Hrádkem, kde bydlela. Na malbu moc času nebylo. Po dvou letech se přestěhovali do hájovny na Horské Kvildě, kde se v r. 1975 narodil malířce druhý syn. V srdci Šumavy prožila malířka 15 let a po „mateřské“ přestávce v malování to byla zádumčivá krásá Šumavy, zrádné slatě s tajemnými jezírkama, proměny krajiny v ročních obdobích, prostě láska k přírodě, která malířku opět přiměla postavit se k malířskému stojanu. Malovala krajinu ve všech podobách, květiny i lovecké motivy a zátiší.

Stala se v r. 1981 členkou Českého fondu výtvarných umění a pravidelně vystavovala u nás i v zahraničí. Prostřednictvím Art Centra vystavovala v r. 1983 v Itálii, na celostátní výstavě „Myslivost a příroda“ – Brno 1985 vystavovala soubor Myslivecký rok a s témito obrazech se pak zúčastnila výstav ČMS v Jugoslávii, Německu, Rusku, v r. 1986 v Norimberku a 1987 ve Frankfurtu nad Mohanem – na světových výstavách myslivosti. Na jaře 1989 měla samostanou výstavu v Mexiko-City a ve státě Micoacán, zprostředkovanou Československou společností pro mezinárodní styky.

V České republice Blanka Mánková vystavovala od roku 1984 v mnoha městech, např. Klatovy, Praha, Brno, Vimperk, Soběslav, Netolice, Bechyně, Třeboň, Kvilda, Aš, Křivoklát, Lenora, Javorník, Prachatice-Euroforest 96.

V roce 1984 se malířce narodil třetí synek a od roku 1989 se přestěhovali s rodinou do Záhoříčka u Čkyně, kde zrekonstruovali chalupu, a malířka kromě malování provozovala penzionek, zúrodňovala zahradu, pečovala o maminky i tchýny, čas u moci nezbývalo, přesto v malování nacházela odpočinek a radost. Zkouší malovat i portréty a poslední dobou se navrací v tvorbě do kraje Lipenska, kde pracuje její nejstarší syn a kde byla její první šumavská „štace“. Krásné a bohaté šumavské hvozdy už občas musí nahradit suchými pahýly, protože i to mělo být zachyceno v obrazech. Kůrovec nám bohužel mění krajinu, ale naštěstí je mnoho lidí majitelů obrazů, které Blanka Mánková namalovala v době, kdy lesy byly ještě zelené.

